

Čtvrtek

Ahoj děti,

dneska byste si mohly nejprve zatancovat. Všichni znáte cvičení s Míšou, tak poproste maminku, ať Vám ji najde a pustí na You Tube.

Vyber si tancování, které se Ti bude líbit, a pořádně si protáhni tělo. Nezapomeň mít otevřené okno a správně dýchat.

- ❖ Nauč se básničku: **Ententýky, dva špalíky
slova dělím na slabiky.
Děti, ruce nachystejte
a slůvka si vytleskejte.**

Hu-sič-ka, kůň, kra-vič-ka, pes, ko-ník, kach-na, sle-pi-ce, ko-hout, ku-ře,
hří-bát-ko, ko-tě, krá-lí-ček...

Počítej, kolikrát jsi tleskl/a.

- ❖ Zopakuj si písničku „Když jsem já sloužil“ a jiné písničky a básničky, které máš rád/a.
- ❖ Když budete na procházce, všiměj si a poznávej zvířátka, která uvidíš, povídejte si o tom, jak se správně o zvířátka starat...,nezapomeň, že cizí zvířátka nehladíme ani nekrmíme (a víš proč?)

Před spaním ti maminka může přečíst pohádku „O koťátku.“

O koťátku

Jde koťátko po dvoře a kroutí hlavou: „Pročpak se na mě zvířátka mračí?

Některá se mračí, některá se smějí. Musím se na to někoho zeptat.

Tady jde zrovna běloučká husa.“

Ale husa nečeká, až se koťátko zeptá. Hned spustí sama:

„I ty malé koťátko, vypadáš jak košťátko, špinavé a rozcuchané.

Že jsi bílé? Nejsi. Ba ne!“

Koťátko se naježilo: „Já jsem bílé koťátko, nejsem žádné košťátko.“

Seklo ocáskem a odskočilo, aby ho husa neštípla zobákem. Skočilo rovnou před kohouta.

„Kykyryký koťátko, co tu děláš košťátko, špinavé a rozcuchané?

Že jsi bílé? Nejsi. Ba ne!“

Koťátko se naježilo: „Já jsem bílé koťátko, nejsem žádné košťátko.“

Zaprskalo a odskočilo, aby je kohout nezobl zobákem. Skočilo rovnou před husu. „Ale, ale“, zakejhala husa, „nebýt toho kotěte, nikdo tu dvůr nemete, tohle malé koťátko, mete jako košťátko.“

Koťátko se naježilo a zamňoukalo: „Jsem koťátko celé bílé, jen si kupte, teta brýle!“

Tak. Nejenže bylo koťátko špinavé a rozcuchané, teď bylo i prostořeké. Uskočilo tetě huse a rovnou před kohouta. „Kykyryký, teď toho mám právě dost,“ zakokrhal kohout, „na tomhle dvoře budou jen čistá zvířátka, špinavá ať jdou za vrátka.“ A kohout se rozběhne za koťátkem, koťátko se lekne, utíká, utíká až k louži uprostřed dvora. Z lesklé hladiny se na koťátko dívá špinavý rozcuchánek.

Koťátko kroutí hlavou: „Kdo je tohle koťátko? Vypadá jak košťátko. Co se koukáš? Myslíš snad, že si s tebou budu hrát?“

Slyšela to stará kočka, která se vyhřívala v trávě:

„To jsi přece ty, koťátko.“

„Já?“

„Ano, ano, ty.“

„To jsem tak špinavé a rozcuchané?“

„A jak! Pojď sem, naučím tě, jak se koťátka myjí. Koťátka se myjí jazýčkem:

První tlapka, druhá tlapka, ta tlapka, co ráda řápká, kožíšek a vousky, uši, umyjeme, jak se sluší, a nakonec ocásek, už jsi jako bělásek.“

Koťátko se podívalo do kaluže a zamňoukalo:

„Mňouky, mňau, teď jsem to opravdu já, teď jsem to já. A hned se půjdu ukázat tetě huse a kohoutovi.“

„Podívejte, koťátko,“ zakejhala husa, už to není košťátko.“

„Kykyryký,“ přivítal koťátko kohout. „Jen sem pojď, teď si čisté koťátko a patříš mezi nás. Kykyryký!“

